

30.11.2002 5

TF 509773

POLİTİKA GÜNLÜĞÜ

HİKMET ÇETİNKAYA

Ölüm Sancağı...

Ateş bana varır ve ölüm yaşama!..

Belki **bir şafak vaktinde** bıçak yaraya varır, gökkuşağı yağmura, gülümseyiş gözyaşına, okşayışlar tehdide!..

Düşen sesin halkalarında bir esinti olur anılar, **ölümsüz ve yalın unutuşta** çoğalır sevdalar!..

Bir delişmen çocuk ağlıyordur tek başına ormanda, **bir genç kız sonbahar** sabahında çoğalıyordur uzak kentlerin birinde, bir aşk başlıyordur bilinmez türkülerin eşliğinde, bir ölüm sancağı çekiliyordur çakmak çakmak yanan şairin gözlerinde...

Mavi bir rüzgârdır esen **Gökova**'dan içerilere doğru, bir çığlık, **denizdir sanki konuşan** ya da yitirilmiş aşklar durağında ölümdür ona el sallayan...

Üç yıl önce bir hastane odasında **Şükran Kurdakul**'la **Melih Cevdet Anday**'a bakıyordum...

Sanırım 1999 Martı'ydı...

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi'nde tek kişilik odada, mavi gözlerini kapamış mışıl mışıl uyuyordu...

Melih Cevdet Anday'dı onun adı...

Baktım **Fikret İlkiz** de gelmişti...

TÜYAP Kitap Fuarı için İzmir'deydik...

İlhan Selçuk telefonla aramış, Bodrum'da bir hastaneye kaldırılan Anday'ı Prof. Dr. **Emin Alıcı**'ya teslim etmiştik 9 Eylül Üniversitesi'nde...

Anday'ın eşi, **Suna Anday** şaşkındı...

Milas Ören'deki evlerinde otururken birden fenalaşmıştı...

Konuşamıyordu Melih Cevdet Anday...

Emin Alıcı'ya sordum:

"Nedir durumu Melih Ağabey'in..."

Alıcı *"Birkaç gün daha yatacak"* deyip ekledi:

"Sadece konuşma zorluğu çekiyor..."

O tarihte 84 yaşındaydı Melih Cevdet Anday...

Birden gözlerimi yumdum...

Oktay Rifat'ı, **Orhan Veli**'yi anımsadım, onların dizelerinde aydınlık bir gökyüzünü, yaşamın o bölük pörçük fotoğraflarını gördüm...

Ve Melih Cevdet'in dizelerinde yeni bir yolculuğa çıktım:

"Dağıtır saçlarını ve yalvartıp uzaktan

Mavi bir iklim gibi çağırır beni sesin,

Tertemiz göklerinde dal dal erguvan açan

Rüyalarımın ışık ve özlem serpmektesin."

★★★

Belki bir ağaç, bir koru, belki bir bahçe ya da sihirli bir ırmak var dışarıda...

İlk haberi **İbrahim Yıldız** verdi:

"Bülent Tanör'ü kaybettik!"

İçimden bir şeyler koptu!..

Büyük kızım **Emrah**'ı aradım hemen...

O da biliyordu Bülent'in öldüğünü...

Bülent, kızımın hocasıydı İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde...

Yıllarca Bülent'in yanında asistanı olarak çalışmıştı...

Dışarıda sonbahar güneşi insanı ısıtıyordu...

Sultanahmet Meydanı'na çıktım...

Cumhuriyet devrimlerinin, laikliğin ve demokrasinin **en bilinçli yorumcularından** birisiydi Bülent Tanör...

Bilim etiğinin simgesiydi!..

Düşünce insanıydı...

O, ne çektiyse sahte Atatürkçülerden çekmişti!..

12 Eylül 1980 askeri darbesiyle üniversiteden uzaklaştırıldı...

Melih Cevdet Anday ve Bülent Tanör'ü mavi bir rüzgâr bizden kopardı...

Her ikisini son gördüğümde yüzlerinde yorgun sürgünlerin izi vardı...

Geçen yıl babası **Cahit Tanör**'ü yitirmişti Bülent...

Ben Cahit Amca'yı 1960'lı yıllarda Manisa'da Türkiye İşçi Partisi il başkanırken tanımıştım...

Anılarım vardı Cahit Amca'yla...

Telefon etti Bülent:

"Hikmet, bu özelliklerini ben bilmiyordum babamın, iyi ki yazmışsın..."

★★★

İçimde bir hüznün var bugün!..

Bir tuhaf iç çekiş belki...

Bülent'i öğretim üyeliğinden atmak için çaba harcayanlar acaba şimdi ne düşünüyor?

Akan kanın dalgalarında ses veren iki yürek, **zaman ağaçlarına saklanmış** iki ayrı yaşam, karanlık şarkıların eşliğinde ölümü anlatıyor bize!..

Parlak bir güneşin ölgün tortusu kalıyor dudaklarımızda...

Ne diyordu Melih Cevdet:

"Balkonunun altında

Düş kurarak uyuduğunu düşünmek

Bana bu gece yalnızlığımı

Ve mutluluğumu hatırlatıyor."

hikmet.cetinkaya@cumhuriyet.com.tr

Faks numaramız: 0212/ 513 90 98

Kişisel Arşivlerde İstanbul Belleği

Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 0 9 7 7 3 0 0 6 *